

שיעור מספר 8*
24 - 18 נובמבר

"מיהו האיש שברומים 7?"

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: רומים 7.

פסוק לשינון: "אֲכַל כְּעֵת, לְאַחַר שְׁמִתְנִי לְגַבִּי מֵה שֶׁכָּבַל אוֹתְנִי, שֶׁחָרַנְנוּ מִן הַתּוֹרָה כְּדִי לְעַבֵּד אֶת אֱלֹהִים בְּחֻדְשׁוֹת הַרוּחַ וְלֹא בִישׁוֹן שֶׁל אוֹת פְּתוּבָה" (רומים 7:6)

פרקים בודדים בלבד בכתבי הקודש עוררו מחלוקת הגדולה מזו שנוצרה על רומים 7. "משמעותם של (אל הרומים 7: 14-25) הייתה אחת הבעיות המדוברות ביותר בכל האיגרת. השאלות העיקריות היו האם תיאור כה עז של המאבק המוסרי יכול להיות אוטוביוגרפי, ואם כן, האם מדובר בחוויותו של שאול לפני או אחרי שקיבל את המשיח. מדבריי שאול ניתן להבין כי הוא מדבר על המאבק האישי שלו עם החטא (ראה אל הרומיים 7: 11-7): "... זה בהחלט נכון כי הוא מתאר סכסוך אשר מתחולל פחות או יותר בכל נשמה שעומדת בפני התורה הקדוש של אלוהים ומודעת לו" (The SDA Bible Commentary, כרך 6, עמוד 553).

חוקרי כתבי הקודש מתחלקים בדעות בשאלה האם שאול כתב ברומים 7 על ניסיונו שחווה לפני שהאמין בישוע, או אחרי. אך מה שחשוב הוא כי צדקת ישוע מכסה אותנו ובזכותה אנו עומדים מושלמים בפני אלוהים, אשר הבטיח לטהר אותנו, להעניק לנו ניצחון על חטא, ולהתאים אותנו ל"צלם בנו" (רומים 8: 29).

אלה עניינים גורליים עבורינו. חשוב להבין ולחוות אותם כדי לפזר את בשורת המשיח "לכל אומה, שבט, לשון ועם" (חזון יוחנן 6: 14).

*לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-25 בנובמבר.

מתים בשביל התורה

קראו רומים 6:1-7. באיזה דימוי משתמש כאן שאול כדי להראות לקוראיו את מערכת היחסים שלהם עם התורה, ו"לאן הוא חותר" באמצעות הדימוי?

הדימוי של שאול מעט מורכב, אך ניתוח פרטני שלו יעזור לנו להבין את הרעיון העומד מאחוריו.

בהקשר הכללי של האגרת, שאול עסק במערכת הפולחן שהוקמה בסיני. ועל ידי מילה "תורה", הוא בדרך כלל מתכוון למערכת זו. היהודים התקשו לעכל את העובדה כי מערכת זו ניתנה על ידי אלוהים ואמורה להסתיים עם בוא המשיח. בדיוק על כך שאול מדבר, המאמינים היהודים לא היו מוכנים עדיין לנטוש את מה שהיווה חלק גדול כל כך מחייהם. למעשה, בדימויו שאול מתאר אישה הנשואה לגבר. התורה מחייב אותה לבעלה כל עוד הוא חי. במהלך חייו איננה יכולה להיות עם בן זוג אחר. אך כאשר הוא מת, היא חופשייה מהתורה אשר מקשר אותה לבעלה.

כיצד שאול מקשר את דימוי חוק הנישואין למערכת הפולחן היהודית? ראו רומים 5,7:4.

כפי שמוות הבעל משחרר את האישה מחוק בעלה, כך מוות החיים הישנים של הבשר, דרך ישוע המשיח, משחרר את היהודים מהתורה אשר היו צריכים לשמור עד אשר המשיח יקיים אותה. וכעת היהודים חופשיים "להינשא מחדש". הם מוזמנים להינשא למשיח אשר קם לתחייה. דימוי זה שימש אמצעי נוסף לשכנע את היהודים כי הם חופשיים כעת לנטוש את המערכת העתיקה.

נחזור ונדגיש שוב כי אין זה הגיוני ששאול אומר כאן ליהודים שעשרת הדיברות אינן מחייבות עוד, בהתחשב בשאר הדברים שהוא וכתבי הקודש אומרים לגבי ציות לעשרת הדיברות. מי שאומר כך, אינו באמת מתכוון לכך שהתורה המוסרי אינו קיים עוד, ולמעשה מתכוונים רק לדיבר על השבת. לדברי שאול בקטע זה מעולם לא הייתה משמעות כזו.

החטא והתורה

אם שאל מדבר על כל המערכת שניתנה בסיני, מה לגבי רומים 7:7, שבו הוא מציין את עשרת הדיברות? אין זה סותר את הנאמר אתמול כי שאל אינו מבטל את עשרת הדיברות?

לא. אנו צריכים לזכור כי במילה "תורה" שאל מתכוון לכל מערכת הפולחן, כולל עשרת הדיברות, אך לא רק אותן. כלומר שאל יכל לצטט מכל חלק אחר בתורה כדי להעביר את מסרו. בכל אופן, כאשר המערכת הפסיקה לפעול עם מות המשיח, היא לא כללה את חוקי התורה המוסרית אשר הייתה קיימת לפני מעמד סיני ותתקיים לנצח.

קראו רומים 8-11:7. מה שאל אומר כאן על היחסים בין התורה לחטא?

אלוהים התגלה לבני ישראל ואמר בדיוק מה נכון לעשות ומה לא בתחום המוסרי, האזרחי, הטקסי והבריאותי. בנוסף הוא הסביר מהם העונשים על הפרת חוקים אלה. הפרת רצונו הגלוי של אלוהים מוגדרת כחטא. לפיכך, שאל אומר כי אינו היה יודע כי לחמוד זהו חטא, אילולא היה רשום כך בתורה.

היכן שאין מודעות לחוק, לא קיימת שם גם מודעות לחטא. אך כאשר נודע לאדם על כך, הוא נמצא בהרשעת התורה. ומבחינה זו, גורלו של אדם זה – מוות. אך שאל מנסה לבנות גשר אשר יוביל את היהודים המעריצים את התורה לגלות את ישוע בשלמותו. הוא אומר כי התורה היה נחוץ והכרחי אך תפקידו מוגבל. התורה מעידה על הצורך בישועה, היא לעולם לא ניתנה כאמצעי להשגת הישועה. "שאל השליח, בהתייחסו לניסיונו, מציג אמת חשובה בעבודת החזרה בתשובה. הוא אומר, "פעם הייתי חי בלי התורה" - הוא לא חש שום גינוי; "אבל כשהתורה באה" כאשר חוק האלוהים לחץ על מצפוני, "החטא קם לתחייה, ואני מתתי." הוא גילה בעצמו חטא, שנגזר עליו התורה האלוהי. מאידך, היה זה שאל אשר מת, ולא התורה" (אלן ג' וייט, The SDA Bible Commentary, כרך 6, עמוד 1076).

באיזה מובן "מתתם" לחוק? מה זה אומר לכם על מה שישוע עשה עבורכם על ידי נתינת חיים חדשים בו?

התורה קדושה

קראו רומים 7:12. כיצד אנו מבינים את הכתוב בהקשר למה ששאל דן עליו?

משום שהיהודים העריצו את התורה, שאול שיבח אותה בכל דרך אפשרית. התורה טובה בלשרת את מטרתה. אך אינה יכולה לבצע את מה שהיא מעולם לא נועדה לעשות, וזאת – להציל אותנו מהחטא. מסיבה זו, אנו זקוקים לישוע, מפני שהתורה, בין אם החלק המוסרי או הטקסי, אינה יכולה להושיע אותנו. רק ישוע וצידקתו, באמצעות אמונתנו.

את מי מאשים שאול בכך שגרם לו מוות, ומה הוא מקדש? מדוע הבחנה זו חשובה? רומים 7:13.

ברומים 7:13 שאול מציג את התורה הכי טוב שרק אפשר. הוא מאשים את החטא, ולא את התורה על מצבו הנוראי כחוטא. החוק הוא טוב, מאחר כי זהו תקן אלוהי להתנהגות, אך כאדם חוטא שאול נמצא בעמדה נחותה בגללו.

מדוע החטא הצליח כל כך להראות את שאול כחוטא נוראי? רומים 7:14,15.

שאול היה זקוק לישוע המשיח. רק ישוע יכל לקחת את ההרשעה (רומים 8:1). רק ישוע יכול לתת חירות מעבדות החטא. שאול מתאר את עצמו כ"מכור לחטא". הוא עבד החטא. אין לו חירות. הוא לא יכול לעשות את מה שברצונו. הוא מנסה לעשות את מה שהתורה הטובה אומרת לו, אך החטא אינו מאפשר לו. על ידי דימוי זה שאול ניסה להראות ליהודים את הצורך שלהם במשיח. הוא כבר ציין כי ישועה אפשרית רק על ידי חסד (רומים 6:14).

כיצד חוויתם את שעבוד החטא? האם ניסיתם מתישהו לשחק עם החטא, חשבתם שתוכלו לשלוט בו כרצונכם, ומצאתם עצמכם כבולים בידי אדון חסר רחמים? ברוכים הבאים למציאות? אם כן, מדוע חשוב כל כך שנקדיש את עצמנו לישוע, וכל יום מחדש נמות בשביל החטא?

האיש שברומים 7

קראו רומים 7:16,17. איזה מאבק מוצג כאן?

רוח הקודש משתמש בחוק כבמראה כדי להראות לבן אדם את אשמתו וכי כאשר הוא לא ממלא את דרישות התורה, הוא נוהג באופן שלא מוצא חן בעיני אלוהים. באמצעות מאמצים לקיים דרישות אלה, האדם החוטא מראה את הסכמתו לכך שהתורה הוא טוב.

על מנת לשכנע את האדם בצרכו בישוע, רוח הקודש נותנת לו לעבור דרך ניסיון בסגנון התנ"כי. אלן וייט מתארת את ניסיון בני ישראל כך: "בני ישראל לא היו מודעים ליצר ליבם הרע, ולא הבינו כי ללא המשיח נבצר מהם לקיים את תורת ה'; לפיכך, ניאוונו בנפש חפצה לכרות ברית עם ה'. מתוך תחושה כי בכוחם לכוון את צדקתם שלהם, הכריזו: "כל אשר דבר יהוה נעשה וְנשמע" (שמות 7:24)... מקץ שבועות ספורים בלבד הפרו את הברית שכתרו עם ה', והשתחוו לפני התורה והבריתות צלם מעשה ידי אדם. הם לא יכלו עוד לקוות לחסד ה' בזכותה של ברית שהפרו; עתה, כאשר נוכחו ביצר ליבם הרע ובצורך במחילה, חשו כי הם זקוקים למושיע שנגלה בברית שנכרתה עם אברהם" (אבות האומה ונביאי ישראל, עמוד 275,276).

למרבה הצער, מאמינים רבים נכשלים בהקדשה עצמית לישוע על בסיס יומי ובכך משרתים את החטא, אך לא מודים בכך. הם מסבירים כי הם נמצאים בתהליך הקדשה, פשוט זה לוקח זמן והם בתחילת הדרך. במקום לבקש מישוע ניצחון על חטאים שהם מודעים להם, הם מסתתרים מאחורי הפרק השביעי באגרת אל הרומים ומתרצים את התנהגותם בכך שאי אפשר תמיד להתנהג נכון. אך בפועל, בפרק נאמר לנו כי אי אפשר להתנהג נכון אם האדם משועבד לחטא, אך הניצחון אפשרי עם ישוע!

האם אתם חווים את הניצחונות אשר ישוע מבטיח על חטאיכם? אם לא, מדוע כך? אילו בחירות אתם עושים לא נכון?

גאולה מהמוות

קראו רומים 21-23:7. כיצד חוויתם מאבק זה בחייכם, אפילו כמאמינים?

בקטע זה שאול משווה את התורה באיברי גופו לבין חוק החטא. הוא אומר כי בבשרו הוא עבד של החטא (רומים 7:25). אך עבודת החטא וציות לחוקיו גורמים למוות (רומים 10,11,13:7).

התורה של השכל הוא חוק האלוהים, התגלות רצונו של אדוני. תחת הרשעתו של רוח הקודש, שאול הסכים עם חוק זה. שכלו החליט לשמור ולקיים חוק זה, אך כשהוא ניסה לעשות זאת בפועל, הוא לא הצליח מכיוון שגופו רצה לחטוא. מי מאיתנו לא חש מאבק שכזה? אתה מקבל החלטה ובשכלך רוצה לעשות משהו אחד, אך הבשר שלך מעוניין במשהו אחר לחלוטין וגורר אותך לכיוון הפוך.

כיצד אנו יכולים לצאת ממצב קשה זה שלתוכו נקלענו? רומים 24,25:7.

ישנם התוהים מדוע לאחר שהגיע לשיא מפואר בביטוי "תודה לאלוהים על ישוע המשיח", שאול שוב מתייחס למאבקי הנפש. חלק מבינים זאת כקריאה נרגשת של "מי ישיעני?" לפני שניגשים לדיון ממושך על הגאולה המפוארת ברומים 8. שאול מסכם את מה שאמר בפסוקים הקודמים ומתוודה פעם נוספת על המאבק כנגד כוחות החטא. אחרים טוענים כי כאשר שאול אומר "אוי לי" הוא מתכוון למצב שבו הוא נשאר לבד עם עצמו, וישוע נשאר מחוץ לתמונה. עד כמה שהדעות חלוקות לגבי פסוקים 24,25, יש לזכור נקודה אחת חשובה וברורה כי ללא המשיח, הננו חסרי אונים מול החטא. עם המשיח יש לנו חיים חדשים וניצחון מובטח על החטא, בתנאי שאנו מקבלים זאת על עצמינו ומצהירים על כך! כפי שאף אחד אחר אינו יכול לנשום בשבילינו, כך גם אף אחד אחר אינו יכול להכניע ולהקדיש אותנו לישוע במקומינו. אנו לבד צריכים לקבל החלטה זו. אין דרך אחרת להשיג את הניצחונות המובטחים לנו בישוע.

נקודות למחשבה

"אין ביטחון ואין נחת ואין הצדקה בהפרת התורה. אדם אינו יכול לקוות לצאת זכאי לפני אלוהים ולחיות ביחסי שלום איתו באמצעות נקודות זכות המשיח, בעוד הוא ממשיך לחטוא." (אלן ג' וייט, Selected Messages, ספר 1, עמוד 213).

"שאול רוצה כי אחיו לאמונה יראו כי התהילה הגדולה של המושיע מהחטא נותן משמעות למערכת היהודית כולה. הוא רצה שהם יראו גם כי כאשר המשיח בא אל העולם, ומת כקרבת של אדם, נפגשו ניגודים. לאחר שהמשיח מת כקורבן על חטא, התורה הטקסית איבדה את כוחה. אך עדיין זה היה קשור לחוק המוסרי ונשא חותם אלוהי, הביע את קדושתו, יושרו וצדקתו של אלוהים. ואם המוות שלו היה כה מפואר, כמה מפוארת צריכה להיות המציאות כאשר ישוע מתגלה, מקדש ומעניק חיים לכל המאמין" (אלן ג' וייט, The SDA Bible Commentary, כרך 6, עמוד 1095).

שאלת דיון:

1. " באל הרומים 7:25 כתב השליח: "בשכלי אני עבד לתורת האלוהים; אבל בבשרי לחוק החטא". זה הקטע הברור מכולם, וממנו אנו למדים כי אותו אדם (מאמין) משרת בו זמנית את חוק האלוהים ואת חוק החטא. הוא מוצדק ועם זאת חוטא (simul iustus est et peccat) הוא לא אומר: 'מוחי משרת את חוק האלוהים'; וגם לא: "בשרי משרת את חוק החטא"; אלא הוא אומר: אני עצמי. כלומר, כל האדם נמצא בשעבוד הדו-משמעי הזה. מסיבה זו הוא מודה לאלוהים שהוא משרת את חוק האלוהים והוא מתחנן לרחמים על כך שהוא משרת את חוק החטא. השליח אומר כמו קודם לכן: הקדושים (המאמינים) הם בעת ובעונה אחת חוטאים ומוצדקים. הם צדיקים, כי הם מאמינים במשיח, אשר צדקתו מכסה ומזכה אותם. אך הם חוטאים, שכן אינם ממלאים את התורה, ועדיין יש להם תאוה לחטא. הם כמו חולים המטופלים על ידי רופא. הם באמת חולים, אך מקווים להירפא ומתחילים להחלים. חולים אלה יסבלו מנזק גדול ביותר אם יטענו ביהירות כי מצבם טוב ויפסיקו את הטיפול באמצע, מפני שמצבם יסתבך ויהיה גרוע יותר מאשר מחלתם הראשונה." (מרטין לותר, Commentary on Romans, עמוד 115, 114). האם אנו יכולים להסכים עם דברי לותר, או לא? דונו על תשובותכם בכיתה בשבת.